

- ii. Co się tyczy określenia odstępstwa od ram odniesienia:
  - a. błędną ocenę przez Komisję znaczenia i wagi funkcji decyzyjnych i zarządczych;
  - b. błędną ocenę przez Komisję porównywalności umów kwalifikowanej pożyczki z pożyczkami (i) na rzecz podmiotów powiązanych z rezydentami Zjednoczonego Królestwa oraz (ii) na rzecz podmiotów trzecich;
  - c. błędne powołanie się na dyrektywę Rady (UE) 2016/1164⁽¹⁾;
  - d. okoliczność, że dokonana przez Komisję ocena porównywalnych zagrożeń naruszenia swobody przedsiębiorczości w odniesieniu do objętych zwolnieniem z podatku i nieobjętych nim kategorii KSZ była błędna.
- iii. Co się tyczy uzasadnienia domniemanego odstępstwa:
  - a. błędne stwierdzenie przez Komisję, że uzasadnienie dotyczące potrzeby zapewnienia, aby systemem można było zarządzać i administrować, nie obejmowało funkcji decyzyjnych i zarządczych;
  - b. błędne stwierdzenie przez Komisję, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych nie było uzasadnione poprzez powołanie się na zgodność ze swobodą przedsiębiorczości.
3. Zarzut trzeci dotyczący niezgodności z prawem art. 2 zaskarżonej decyzji ze względu na naruszenie uzasadnionych oczekiwań, jak też naruszenie zasad pewności prawa i proporcjonalności. Tytułem ewentualnym strona skarżąca podnosi, że nakaz odzyskania nie powinien obejmować żadnej pomocy przyznanej poprzez zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych przed dniem 24 listopada 2017 r., kiedy to Komisja opublikowała decyzję o wszczęciu postępowania.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. 2016, L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2019 r. – Sedgwick Overseas/Komisja

(Sprawa T-741/19)

(2020/C 27/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sedgwick Overseas Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: M. Anderson, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2019/1352 z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych w całości w zakresie, w jakim dotyczy ona strony skarżącej;
- alternatywnie – orzeczenie, że przy określaniu kwoty pomocy podlegającej odzyskaniu straty, ulgi lub zwolnienia, które strona skarżąca mogła uwzględnić w czasie, w którym zwróciła się o zwolnienie podatkowe dla finansowania grup, lub które mogłyby uwzględnić w tym czasie, gdyby nie zwróciła się o zwolnienie podatkowe dla finansowania grup, powinny być w każdym razie wzięte pod uwagę, nawet jeżeli strona skarżąca nie może już uwzględnić tych strat, ulg lub zwolnień, gdyż upłynął termin przewidziany w prawie Zjednoczonego Królestwa na powoływanie się na nie i na korzystanie z nich; i
- w każdym wypadku obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedenaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że pozwana nie udowodniła, iż zwolnienie podatkowe dla finansowania grup stanowi korzyść. Strona skarżąca twierdzi, że pozwana nie wykazała, iż korzyść ma miejsce w każdym wypadku, w którym skorzystano ze zwolnienia podatkowego dla finansowania grup. Podnosi ona ponadto, że zdecydowała się na skorzystanie ze zwolnienia podatkowego dla finansowania grup bez rozpatrzenia, czy jej zobowiązanie mogłoby być niższe, gdyby przeprowadziła analizę na podstawie kryterium istotnych funkcji decyzyjnych i zarządczych przewidzianego w sekcji 371 EB rozdziału 5 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy o podatkach z 2010 r. (przepisy międzynarodowe i inne)].
2. Zarzut drugi dotyczy tego, że nie było interwencji państwa lub z zasobów państwa. Komisja nie udowodniła, że skorzystanie ze zwolnienia podatkowego dla finansowania grup na pewno doprowadziło do obniżenia zobowiązania z tytułu podatku od osób prawnych w Zjednoczonym Królestwie.
3. Zarzut trzeci dotyczy tego, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup nie uprzywilejowuje niektórych przedsiębiorstw lub produkcji niektórych towarów. Strona skarżąca twierdzi, że pozwana dopuściła się błędu poprzez:
  - (i) określenie systemu odniesienia zbyt wąsko, korzystając z przepisów zawartych w części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, zamiast przyjąć szerszy system podatku od osób prawnych w Zjednoczonym Królestwie;
  - (ii) niezrozumienie, że rozdział 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 nie jest odstępstwem od jego rozdziału 5; i
  - (iii) brak uznania, że nawet jeżeli wspomniany rozdział 9 jest odstępstwem od rozdziału 5, jest on uzasadniony charakterem i ogólną systematyką wspomnianej części 9A.
4. Zarzut czwarty dotyczy tego, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup nie wpływa na handel między państwami członkowskimi. Komisja popełniła błąd, przyjmując, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup może wpływać na wybory dokonywane przez grupy międzynarodowe w odniesieniu do zlokalizowania funkcji finansowych grupy oraz ich głównej siedziby w Unii.
5. Zarzut piąty dotyczy tego, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup nie zakłóca ani nie zagraża zakłóceniem konkurencji. Komisja nie udowodniła, że skorzystanie ze zwolnienia podatkowego dla finansowania grup na pewno doprowadziło do obniżenia zobowiązania z tytułu podatku od osób prawnych w Zjednoczonym Królestwie.
6. Zarzut szósty dotyczy tego, że odzyskanie rzekomej pomocy byłoby sprzeczne z ogólnymi zasadami prawa Unii. Strona skarżąca twierdzi, że kryterium istotnych funkcji decyzyjnych i zarządczych przewidziane w sekcji 371EB rozdziału 5 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 nie gwarantuje pewności prawa, że Zjednoczone Królestwo dysponowało zakresem uznania, aby zapobiec tej niepewności, i że pozwana uchybiła swojemu obowiązkowi przeprowadzenia pełnej analizy wszystkich istotnych czynników. Nakazując odzyskanie pomocy, Komisja postąpiła sprzecznie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589⁽¹⁾, który zakazuje windykacji pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa Unii.
7. Zarzut siódmy dotyczy tego, że korzyść selektywna zostałaby usunięta i nie byłoby konieczności odzyskania, gdyby Zjednoczone Królestwo rozszerzyło retrospektywnie zwolnienie podatkowe dla finansowania grup na pożyczki udzielane jednostce dominującej i pożyczki dla stron trzecich. Strona skarżąca zarzuca, że pozwana nie uwzględniła, iż podjęcie takiego działania usunęłoby wszelką korzyść selektywną (zakładając na tę chwilę, że takowa występuje), a w takim wypadku brak byłoby niezgodnej z prawem pomocy państwa podlegającej odzyskaniu na podstawie prawa Unii.
8. Zarzut ósmy dotyczy tego, że przy określaniu kwoty pomocy podlegającej odzyskaniu powinny być wzięte pod uwagę straty, ulgi i zwolnienia, które mogła uwzględnić strona skarżąca (na wniosek, z wyboru albo automatycznie) w czasie, gdy wystąpiła o zwolnienie podatkowe dla finansowania grup, lub które mogłaby uwzględnić w tym czasie, gdyby nie wystąpiła o zwolnienie podatkowe dla finansowania grup, nawet jeżeli te straty, ulgi lub zwolnienia są już przedawnione zgodnie z prawem Zjednoczonego Królestwa. Strona skarżąca twierdzi, że jest to prawidłowa interpretacja motywu 203 zaskarżonej decyzji, ale jeżeli by tak miało nie być, decyzja jest błędna, ponieważ brak wzięcia pod uwagę takich strat, ulg lub zwolnień prowadziłby do przeszacowania kwoty pomocy, co spowodowałoby zakłócenie rynku wewnętrznego.

9. Zarzut dziewiąty dotyczy tego, że Komisja nie przedstawiła uzasadnienia w odniesieniu do zwolnienia kwalifikowanych zasobów i zwolnienia dopasowanych odsetek i nie przeprowadziła pełnej analizy wszystkich istotnych czynników. Strona skarżąca twierdzi, że pozwana błędnie nie dokonała rozróżnienia między trzema odrębnymi zwolnieniami na podstawie rozdziału 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, które stosuje się niezależnie, i nie zrozumiała, iż zwolnienie kwalifikowanych zasobów i zwolnienie dopasowanych odsetek nie zastępuje kryterium istotnych funkcji decyzyjnych i zarządczych. Ponadto istnienie zwolnienia dopasowanych odsetek w rozdziale 9 dowodzi, że pozwana błędnie określiła system odniesienia zbyt wąsko, korzystając z przepisów wspomnianej części 9A, zamiast przyjąć szerszy system podatku od osób prawnych w Zjednoczonym Królestwie.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2019 r. – Chemring Group i CHG Overseas/Komisja

(Sprawa T-742/19)

(2020/C 27/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Chemring Group plc (Romsey, Zjednoczone Królestwo) i CHG Overseas Ltd (Romsey) (przedstawiciele: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, adwokat M. Peristeraki i K. Desai, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że nie została przyznana niezgodna z prawem pomoc państwa, stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji C(2019) 2526 final z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych w zakresie, w jakim uznano w niej, że niezgodna z prawem pomoc państwa została przyznana, oraz uchylenie nałożonego na Zjednoczone Królestwo obowiązku odzyskania domniemanej pomocy państwa uzyskanej w tym kontekście przez skarżące (art. 2 i 3 zaskarżonej decyzji);
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 i 3 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim artykuły te zobowiązują Zjednoczone Królestwo do odzyskania domniemanej pomocy państwa, oraz
- w każdym wypadku obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżące w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie zrozumiała kontekst, cel i funkcjonowanie obowiązujących w Zjednoczonym Królestwie przepisów dotyczących kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ) w odniesieniu do traktowania zysków finansowych przeznaczonych do obrotu. Wnioski, do których doszła Komisja w zaskarżonej decyzji są oparte na szeregu oczywistych błędów. W szczególności Komisja popełniła oczywiste błędy co do rozumienia ogólnego systemu podatkowego Zjednoczonego Królestwa, rozumienia celów systemu KSZ, konkretnego zakresu zwolnienia podatkowego dla finansowania grup oraz definiowania umów kwalifikowanej pożyczki.